

ROMANIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A VI-A CIVILĂ

Dosar nr. 44467/3/2016

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2042

Ședința publică din data de 24.05.2017

Completul constituit din :

Președinte :

Grefier:

Pe rol soluționarea cauzei civile formulată de reclamanta SC CONREC SA în contradictoriu cu pârâții GUSU SI ASOCIATII S.C.A "CG PARTNERS" și GUSU CEZAR CONSTANTIN, având ca obiect pretenții.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din 12.04.2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea data, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 din Noul Cod de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 26.04.2017, 10.05.2017, 15.05.2017, 19.05.2017 și ulterior la data de 24.05.2017, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Botoșani la data de 06.07.2016, reclamanta SC CONREC SA a formulat cerere în contradictoriu cu pârâții GUSU SI ASOCIATII S.C.A "CG PARTNERS" și GUSU CEZAR CONSTANTIN, solicitând obligarea pârâților, în solidar, la restituirea onorariului în sumă de 32.493,58 lei precum și la plata sumei de 1.854.594,74 lei reprezentând despăgubiri.

În fapt, se invoacă încheierea unui contract de asistență juridică nr. 1148004/10.03.2015 între Gusu și Asociații S.C.A. și reclamanta SC Conrec SA Botoșani. Onorariul a fost stabilit la suma de 8.000 de euro, onorariu fix fără TVA, însă nu mai mult de 20.000 euro, iar obiectul contractului a fost redactare, motivare apel, reprezentare în apel, suspendarea executării hotărârii și reprezentare dosar insolvență.

Reclamanta arată că a achitat în data de 08.05.2015 onorariul integral, dar pârâta nu a înțeles să-și execute obligațiile asumate.

Se arată că prin sentința nr.1615/18.02.2015 reclamanta a fost obligată la plata către SC Nova Apa Serv SA a sumei de 1.854.594,71 lei. Reclamanta a apreciat că sentința respectivă este nelegală și netemeinică și a decis exercitarea căii de atac a recursului împotriva acesteia.

Pentru maximizarea șanselor societății reclamante în vederea obținerii unui rezultat favorabil la judecarea recursului s-a luat decizia contactării unei societăți de avocatură din București, sens în care s-a încheiat contractul de asistență juridică mai sus menționat.

Sentința nr.1615/18.02.2015 pronunțată de Tribunalul București a fost comunicată părților la 15.04.2015, și fiind vorba despre o hotărâre dată de judecătorul sindic termenul de declarare a recursului era de 7 zile de la comunicare.

La data de 15.04.2015, reclamanta a trimis o copie a sentinței pârâtei pe e-mail, primind imediat un răspuns în sensul că și aceasta făcuse verificări cu privire la redactarea hotărârii, dar i se comunicase că încă nu era redactată.

La data de 17.04.2017 reclamanta arată că a contactat din nou pe e-mail pârâta, primind un răspuns în sensul că „luni cel târziu marți vor fi depuse ambele, atât apelul cât și cererea de suspendare”.

La data de 27.05.2015 reclamanta a primit un e-mail de la pârâtă în sensul că la primul termen de judecată a fost recalificată calea de atac ca fiind recurs, fiind amânată cauza pentru 24.06.2015.

Reclamanta arată că în lipsa informării din partea pârâților, a aflat de pe portalul instanțelor de judecată că la 24.06.2015 Curtea de Apel a respins recursul său ca tardiv.

Reclamanta arată că ulterior soluției pronunțate de Curtea de Apel a luat legătura cu pârâțul Cezar Gușu pentru a primi explicații cu privire la această situație, iar acesta din urmă și-a recunoscut culpa și a susținut că a încredințat dosarul unui alt avocat din cadrul societății, iar acesta din cauza unor probleme personale nu a tratat dosarul cu atenție.

Se invocă nerespectarea obligațiilor contractuale și a prevederilor legale și a regulilor deontologice legate de profesia de avocat.

Se arată că pârâții nu au respectat niciuna dintre obligațiile contractuale; nu au studiat cauza, nu au observat termenul de recurs, nu au formulat cerere de suspendare, nu s-au prezentat la termenul de judecată, nu au manifestat nici conștiinciozitate și nici probitate profesională, ignorând total interesele societății.

În drept, sunt invocate dispozițiile art.1350 Cod civil și art.231 alin.2 din Statutul profesiei de avocat.

În data de 03.08.2016 pârâta Gușu și Asociației SCA a depus **întâmpinare** invocând excepția necompetenței generale a instanțelor judecătorești, excepția necompetenței teritoriale a Tribunalului Botoșani, excepția prematurității cererii privind despăgubirile și pe fond, respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea întâmpinării pârâta arată că a primit un exemplar al hotărârii la data de 15.04.2015 și acesta a fost trimis de îndată avocatului Andrei Șarban, asociat al formei de exercitare a profesiei, căruia i se desemnase acest dosar spre gestionare. În corespondența electronică purtată cu reprezentanții Conrec acesta a garantat depunerea actelor în instanță la data de 20, cel târziu 21.04.2015, dar acestea au fost depuse abia la data de 27.04.2015.

Pârâta arată că avocatul Cezar Gușu, în calitate de avocat coordonator a manifestat în această perioadă toată diligența și considerația necesară gestionării acestui dosar.

Invocând încheierile de ședință din dosarul nr.11614/3/2014, pârâta arată că la termenul din 27.05.2015 reclamanta a fost reprezentată de avocații angajați, iar la 24.06.2015 instanța deja rămăsese în pronunțare când a ajuns apărătorul, astfel că nu s-a mai putut consemna prezența acestuia.

Pârâta arată că a depus cerere de suspendare provizorie a executării sentinței recurate, reclamanta fiind reprezentată de către apărător atât la termenul din 29.04.2015, cât și la cel din 13.05.2015.

În ceea ce privește cererea de restituire a onorariului pârâta arată că nu se impune restituirea acestuia, întrucât contractul a fost executat în cea mai mare parte în sensul că reclamanta a fost reprezentată atât în dosarul în care s-a formulat cerere de suspendare cât și în dosarul de fond și a formulat cererea de suspendare solicitată.

Cu privire la reprezentarea în dosarul de insolvență se invocă în această situație formularea unei cereri de compensare și reprezentare în cadrul dosarului nr. 76437/3/2011/a1.

Referitor la solicitarea de acordare a despăgubirilor în sumă de 1.854.594,74 lei pârâta arată că nu s-a dovedit legătura de cauzalitate între prejudiciul invocat și respingerea recursului ca tardiv.

Pârâta invocă aplicarea în cauză a teoriei pierderii șansei, cu mențiunea că șansa trebuie să fie reală și serioasă, ori în cauză reclamanta nu a dovedit aceste aspecte.

Pârâta susține că nu sunt aplicabile în cauză dispozițiile art.1385 Cod civil întrucât ne aflăm în materia specială a răspunderii contractuale.

La data de 03.08.2016 pârâțul Cezar Gușu a depus **întâmpinare**, invocând excepția necompetenței generale a instanțelor judecătorești, excepția necompetenței teritoriale a Tribunalului Botoșani, excepția prematurității cererii privind despăgubirile, excepția lipsei calității procesual pasive și pe fond, respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Pe fondul cauzei, apărările invocate de către pârâțul Gușu sunt aceleași ca și cele formulate de pârâta Gușu și Asociației SCA.

Prin sentința civilă nr. 660/01.11.2016 pronunțată de Tribunalul Botoșani s-a respins excepția necompetenței generale a instanțelor, s-a respins excepția necompetenței materiale și s-a admis excepția necompetenței teritoriale, soluționarea cauzei fiind declinată în favoarea Tribunalului București.

La termenul din data de 01.03.2017 s-a respins excepția inadmisibilității acțiunii și s-a admis excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtului Gușu Cezar.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În data de 10.03.2015 s-a încheiat contractul de asistență juridică nr.1148004 între reclamant și pârâta Gușu și Asociații SCA, având ca obiect redactare, motivare apel, reprezentare în apel, suspendare executare hotărâre, reprezentare în dosarul de insolvență (fila 22, dosar Tribunalul Botoșani).

Onorariul a fost stabilit în cuantum fix, 8.000 euro și onorariu de succes s-a stabilit că nu va depăși 20.000 de euro. Onorariul fix a fost defalcat pe activități: suspendare hotărâre – 2.000 euro, redactare și motivare apel – 2.000 euro, reprezentare în apel – 2.000 euro, reprezentare dosar insolvență – 2.000 euro.

În data de 08.05.2015 reclamanta a achitat suma de 32.943,59 lei (6.000 euro), reprezentând onorariu pentru cererea de suspendare, redactare și motivare apel, reprezentare în apel (fila 24 și 25 dosar Tribunalul Botoșani).

În data de 15.04.2015, reclamanta i-a comunicat pe mail pârâtei sentința nr. 1615/18.02.2015 pronunțată de Tribunalul București, sentință în raport de care pârâta trebuia să depună cerere de suspendare executare și să formuleze apel (fila 32, dosar Tribunalul Botoșani, corespondența electronică dintre cele două părți depusă la dosar de reclamantă nu a fost contestată de pârâtă).

În data de 17.04.2015 reclamanta revine cu un mail către pârâtă solicitând redactarea cât mai urgentă a apelului și totodată depunerea cererii de suspendare, iar pârâta răspunde că „luni, cel târziu marți vor fi depuse ambele, atât apelul cât și cererea de suspendare” (fila 36, dosar Tribunalul Botoșani).

Prin decizia civilă nr.445/24.06.2015 pronunțată de Curtea de Apel București s-a respins recursul formulat de către reclamantă împotriva sentinței civile nr.1615/18.02.2015 ca tardiv (fila 40-45, dosar Tribunalul Botoșani). În cuprinsul deciziei s-a reținut că sentința recurată a fost comunicată reclamantei la 15.04.2015, iar recursul a fost depus de aceasta la 24.04.2015, la oficiul poștal.

Urmare a rămânerii definitive a sentinței nr.1615/18.02.2015, împotriva reclamantului s-a declanșat executarea silită (dosar executare nr.676/2016 emis de BEJ Sânziana Secrieru, fila 37 dosar Tribunalul București), având ca obiect suma de 1.854.594,74 lei reprezentând debit stabilit în sarcina reclamantei, și 29.095,20 lei reprezentând cheltuieli de executare. În data de 16.08.2016, reclamanta a încheiat un angajament de plată a debitului pentru care era executată silit, în sensul plății eșalonate a acestuia (fila 38, dosar Tribunalul București).

Reclamanta solicită angajarea răspunderii contractuale a pârâtei pentru neexecutarea culpabilă a obligației de redactare în termen a căii de atac exercitată împotriva sentinței civile nr.1615/18.02.2015, invocându-se în acest sens dispozițiile art.1350 Cod civil.

Cu titlu de prejudiciu se solicită restituirea sumei de 32.493,58 lei achitat cu titlu de onorariu și a sumei de 1.854.594,74 lei reprezentând despăgubiri.

Pentru angajarea răspunderii contractuale reclamanta trebuie să dovedească întrunirea a patru condiții: neexecutarea obligațiilor contractuale (fapta ilicită), prejudiciul, legătura de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și culpa debitorului.

Pârâta susține că pretențiile reclamantei sunt inadmisibile în contextul în care nu s-a cerut rezoluțiunea contractului, iar respectivele pretenții nu pot fi acordate decât în cazul desființării contractului.

Instanța constată că a fost investită cu două categorii de pretenții, una privește restituirea prestației efectuate de reclamantă prin plata onorariului, iar cea de a doua daune interese.

Referitor la restituirea onorariului plătit, instanța reține că art.1554 alin.1 Cod civil stabilește regula în sensul că în cazul desființării contractului prin rezoluțiune, fiecare parte este ținută să restituie celeilalte părți prestațiile primite, fiind vorba în fapt de o aplicare a principiului repunerii în situația anterioară, ca o consecință firească a rezoluțiunii, deoarece „contractul desființat prin rezoluțiune se consideră că nu a fost niciodată încheiat”. În acest context, instanța apreciază că restituirea prestațiilor se poate realiza numai în cazul desființării

contractului, în vederea repunerii părților în situația anterioară, fiind subsecventă unui asemenea demers, pentru că atâta timp cât contractul este în vigoare, există temeii, cauză juridică, pentru plata respectivelor prestații, iar restituirea lor ar însemna încălcarea forței obligatorii a contractului.

Pe de altă parte, daunele interese determinate de neexecutarea unei obligații contractuale pot fi solicitate independent de cererea de rezoluțiune a respectivului contract. Această concluzie se bazează pe interpretarea art.1516 alin.2 Cod civil (creditorul poate la alegerea sa, și fara a pierde dreptul la daune-interese, dacă i se cuvin: ... 2. să obțină, dacă obligația este contractuală, rezoluțiunea sau rezilierea contractului ori, după caz, reducerea propriei obligații corelative) și art.1549 alin.1 Cod civil (dacă nu cere executarea silită a obligațiilor contractuale, creditorul are dreptul la rezoluțiunea sau, după caz, rezilierea contractului, precum și la daune-interese, dacă i se cuvin), texte legale din care rezultă că sancțiunea rezoluțiunii este tratată distinct și independent de cea a daunelor interese. În acest sens, se reține că indiferent de mijlocul juridic ales de creditor pentru realizarea dreptului său (executarea silită a obligațiilor, rezoluțiune, reducere a propriilor obligații), daunele interese ce reprezintă un drept la executarea prin echivalent a obligației este conservat în toate cazurile, putând fi exercitat fie cu titlu principal, fie în mod complementar alături de o altă formă de sancțiune.

În acest context, instanța reține că pretențiile solicitate de reclamant cu titlu de daune interese pentru neexecutarea unei obligații contractuale nu sunt condiționate de formularea unei cereri privind rezoluțiunea contractului, motiv pentru care instanța va proceda la analiza pe fond a acestor pretenții.

Reclamanta invocă neexecutarea obligațiilor asumate de pârâtă privind redactarea, motivarea și depunerea apelului, asumarea acestor obligații rezultând din textul contractului, dar și din corespondența părților.

Nedepunerea căii de atac în termenul legal rezultă din considerentele deciziei nr. 445/24.06.2015 pronunțată de Curtea de Apel București, considerente ce se impun cu putere de lucru judecat.

Prin întâmpinarea depusă la data de 03.08.2016, pârâta arată că dosarul reclamantei a fost dat spre gestionare avocatului Andrei Șarban, acesta „a garantat depunerea actelor în instanță la data de 20, cel mai târziu 21.04.2015, dar acestea au fost depuse în data de 27.04.2015, deși conform termenului legal de 7 zile de la comunicare, ultima zi de depunere era 23.04.2015”. Astfel, instanța reține că pârâta nu neagă omisiunea ce i se impută de către reclamant.

Pârâta susține că obligațiile asumate prin contractul de asistență juridică sunt obligații de diligență, ceea ce presupune că debitorul trebuie să folosească toate mijloacele necesare pentru atingerea rezultatului, dar nu este ținut să procure creditorului rezultatul promis, așa cum se întâmplă în cazul obligațiilor de rezultat (art.1481 Cod civil).

Instanța reține că aspectul ce i se impută pârâtei, nedepunerea în termen a cai de atac, se subsumează însă unei obligații de rezultat asumată de aceasta, rezultatul promis este reprezentat de faptul depunerii apelului la instanță în termenul legal, acțiune individuală a avocatului, a cărei realizare depinde exclusiv de acesta și în nici un caz realizarea rezultatului promis nu este condiționată de terțe persoane sau de aprecierea instanței, cum este cazul soluției date pe fondul căii de atac.

Având în vedere situația de fapt reținută anterior, instanța apreciază că pârâta nu și-a îndeplinit obligația asumată de depunere a apelului în termen, obligație ce revenea în sarcina sa și al cărei rezultat depindea exclusiv de acțiunea sa.

În ceea ce privește prejudiciul invocat, respectiv suma de 1.854.594,74 lei reprezentând debitul la care a fost obligată reclamanta prin sentința apelată, pârâta susține că acesta nu are caracter cert, întrucât reclamanta nu a achitat către creditoarea sa întreaga sumă și, pe de altă parte, nu a dovedit că apelul formulat ar fi fost admis în cazul în care ar fi fost introdus în termen.

În legătură cu primul aspect invocat de pârâtă, instanța constată că suma solicitată de reclamant a fost stabilită printr-o hotărâre judecătorească definitivă, care a fost și pusă în

executare, iar faptul că încă nu a fost achitată de reclamantă întreaga sumă datorată, nu este de natură a pune sub semnul îndoielii valoarea creanței stabilită în litigiul în care a fost implicată și pârâta în calitate de avocat, prejudiciul în patrimoniul reclamantului fiind unul cert, plata urmând a fi realizată de acesta oricum, fie voluntar, fie prin executare silită.

Prezenta instanță nu se poate substitui instanței investite cu soluționarea apelului depus de pârâtă în numele reclamantei, nu se poate proceda în acest litigiu la o analiză pe fondul apelului, întrucât aprecierile asupra motivelor de apel, a situației deduse judecății, a probelor sunt atributul exclusiv al instanței investite cu respectivul apel, dar în mod cert soluția de respingere a căii de atac ca tardiv formulată a fost urmare a omisiunii pârâtei de a depune în termen cererea, lipsind astfel reclamantul de orice șansă de analiză pe fond a apelului și schimbarea hotărârii atacate.

În concluzie, caracterul cert al prejudiciului suferit de reclamant în cauza de față, sub aspectul existenței și întinderii acestuia, rezultă din sentința nr.1615/18.02.2015, rămasă definitivă prin respingerea recursului ca tardiv și care a fost pusă în executare.

În schimb, date fiind circumstanțele speței, obligația de reparație ce s-a născut în sarcina pârâtei trebuie stabilită prin raportare la dispoziția art.1385 Cod civil care își găsește aplicabilitatea și în speță, deși se pune în discuție angajarea răspunderii contractuale, întrucât răspunderea delictuală reprezintă dreptul comun în materia răspunderii, iar formele speciale de răspundere, cum este cazul celei contractuale, se completează cu normele generale, în domeniile nereglementate de norma specială, cum este cazul răspunderii în cazul pierderii șansei.

Dispozițiile art.1385 alin.4 Cod civil prevăd următoarele: „daca fapta ilicita a determinat si pierderea sansei de a obtine un avantaj sau de a evita o paguba, reparatia va fi proportionala cu probabilitatea obtinerii avantajului ori, dupa caz, a evitarii pagubei, tinand cont de imprejurari si de situatia concreta a victimei. ”.

În cauza de față, probabilitatea evitării pagubei trebuie raportată la împrejurările speței, pe de o parte pierderea litigiului în primă instanță de către reclamantă, iar pe de altă parte, finalitatea căii de atac și anume desființarea hotărârii nefavorabile, inclusiv atitudinea pârâtei care s-a angajat să redacteze apelul apreciind la momentul încheierii contractului de asistență că demersul are șanse de succes, pentru că se pornește de la prezumția că pârâta în exercitarea profesiei acționează cu bună-credință și nu s-ar fi angajat la un demers procesual nelegal sau lipsit de temeinicie.

Faptul că instanța nu poate evalua în concret șansele de succes ale apelului declarat de pârâtă nu conduce la concluzia că acestea lipseau sau că nu aveau caracter real și serios, deoarece o astfel de interpretare ar însemna negarea utilității și finalității sistemului căilor de atac, care urmărește tocmai verificarea hotărârii date în fond și corectarea eventualelor greșeli.

În contextul speței, limitările procedurale împiedică prezenta instanță să evalueze apelul depus de pârâtă și nu insuficiența probelor administrate de reclamant sau netemeinicia motivelor de apel, dar aceste limitări procedurale nu pot conduce la suprimarea posibilității reclamantului de a obține reparații ca urmare a faptei ilicite a pârâtei pentru că astfel s-ar încălca principiul forței obligatorii a contractului, iar reclamanta ar fi supusă unor sarcini disproportionale din motive neimputabile.

Având în vedere circumstanțele cauzei, în sensul că probabilitatea desființării sentinței apelate și astfel evitarea pagubei nu pot fi stabilite clar, dar nici nu se poate nega o astfel de posibilitate, instanța apreciază că o reparație echitabilă a prejudiciului în cauza de față este reprezentată de jumătate din pierderea suferită de reclamantă, ca urmare a respingerii apelului, respectiv suma de 927.297,37 lei.

Legătura de cauzalitate între fapta imputată pârâtei și prejudiciul invocat este evidentă deoarece respingerea căii de atac ca tardivă a fost urmarea exclusivă a conduitei defectuoase a pârâtei, care nu și-a îndeplinit obligația asumată.

Culpa pârâtei privind omisiunea de a depune apelul este recunoscută chiar de aceasta în cadrul întâmpinării.

Sustinerile ulterioare ale pârâtei (din cadrul dezbaterilor pe fond) în sensul că nu se poate reține culpa sa în exercitarea căii de atac peste termen în condițiile în care s-a raporta la

mențiunea din dispozitivul hotărârii privind termenul de apel și a acționat în acel interval, nu sunt reținute de instanță întrucât calea de atac și implicit termenul pentru exercitare sunt stabilite de lege și nu de judecător și nimeni nu poate invoca în apărare necunoașterea legii, cu atât mai puțin pârâta, care este un profesionist al dreptului.

Având în vedere aspectele mai sus menționate instanța reține că sunt dovedite în cauză condițiile răspunderii civile contractuale, în temeiul art.1550 Cod civil pârâta urmând a plăti reclamantei daune interese pentru neîndeplinirea obligațiilor contractuale în limitele stabilite mai sus.

În temeiul art. 453 alin. 2 CPC, instanța va acorda cheltuieli de judecată doar în măsura admiterii pretențiilor, motiv pentru care va obliga pârâta la plata către reclamantă a sumei de 12.877,97 lei reprezentând taxa judiciară de timbru (f. 12 dosar Tribunal Botoșani).

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte cererea formulată de reclamanta **SC CONREC SA (J07/349/1991, CUI 609357)**, cu sediul în [redacted], în contradictoriu cu pârâții **GUSU ȘI ASOCIAȚII S.C.A "CG PARTNERS"**, cu sediul în [redacted] și **GUSU CEZAR CONSTANTIN** ([redacted]) cu domiciliul profesional în [redacted].

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de 927.297,37 lei reprezentând despăgubiri.

Respinge în rest celelalte pretenții, ca neîntemeiate.

Respinge acțiunea formulată împotriva pârâtului Gusu Cezar ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de 12.877,97 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Cu apel în termen de 30 de zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 24.05.2017.

PREȘEDINTE

Judecător [redacted]

GREFIER

[redacted]

1
[Handwritten signature]

Red.jud. A.M.A/03.08.2017.

Dactilo. E.A./5 ex.

Comunicat

Ex.